

en Deel af sit Foredrag lige umiddelbart til mig. — Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at jeg selv havde udtalt, at det Massineri, som indeholdes i Lovforslaget om Reglerne for en Indkomstskat, var vel gennemtænkt, og i det Hele taget fortjente Anerkjendelse. Det har jeg ganske rigtig vedkjendt mig; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem derved har overseet og overhørt, skjøndt det er blevet gjentaget her i Salen af mig, at denne Anerkjendelse fra min, og da ogsaa fra hele Udvalgets Side kun er givet med en bestemt Indskrænkning. Jeg skal dog ikke yderligere dvæle herved, men i saa Henseende kun henvise til, hvad jeg allerede een Gang tidligere har sagt, og hvad der vil vil foreligge trykt i den Anledning. — Det ærede Medlem yttrede, at han tænkte paa snart at trække sig tilbage, og at han da vilde overgive et Hverv, som han nøiere betegne, til andre Kræfter; han tilføiede, at det var ham en Glæde at see, at der var dem tilstede her i Thinget, som vare beredte til at overtage dette Hverv. Jeg veed ikke, til hvem det ærede Medlem sigtede; men jeg vil udtale det Saab, at de, der maatte overtage det betegne Hverv — jeg skal ikke her gjentage, hvad det er for et Hverv — efter det ærede Medlem, ikke ville bruge den Taktik, som det ærede Medlem har anvendt idag. Den er nemlig efter mit Skjøn i høieste Maade uheldig; det er af den Slags Taktik, der sikkert maa ende med Nederlag. Det ærede Medlem yttrede saaledes, at han ansaae det for en stor Feil at tilbyde Slag, naar Alle vare rede til at gaae hjem. Allerede denne Tilstaaelse — denne Skildring af Valpladsen, for at jeg skal blive i Billedet — var i høieste Grad mislig. Thi, naar man forkynder, at de, der skulle gjøre Modstand, ønske at fortrække snarest muligt, da opmuntrer man Modstanderne. Endnu mindre heldigt troer jeg, at det var, naar det ærede Medlem strax efter gjorde opmærksom paa, at han jo havde udtalt og udtalt meget bestemt, at han vilde have den her foreslaaede Lov, og at Vedkommende jo saa kunde vide, hvad de havde at rette sig efter. Sa; naar man udtaler et saadant „Vil“ som noget aldeles Ubetinget, saa

vide Modstanderne ganske vist, hvad de have at rette sig efter, og saa ville de selvfølgelig ogsaa rette sig derefter; derom kan der ingen Tvivl være. Men der gives ogsaa et „Vil“, som har en vis fornuftig Begrænsning i de Omstændigheder, under hvilke Villien kan gennemføres, og det er den Slags Villie, som jeg tør forudsætte, at de Allerfleste af os vedkjende sig, naar ogsaa vi sige, at vi ville den foreslaaede Lov; thi det siger jeg ogsaa sammen med det ærede Medlem. Endelig gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at naar dette Thing fulgte en vis Fremgangsmaade, da vilde man paa et andet Sted være fuldt berettiget til at forkaste hele Lovforslaget. Det var dog endnu det Mærkværdigste af det Hele: saaledes paa Forhaand at godkjende en Handling, som Andre mulig kunne foretage sig som Følge af en Afstemning her i Thinget. — Jeg skal ikke i Diebliffet gaae videre i at omtale det ærede Medlems Taktik, men jeg vil gjentage, hvad jeg før tillod mig at sige, at jeg vilde ønske, at de, der, naar det ærede Medlem som af ham antydet, trækker sig tilbage, muligviis maatte overtage hans partes i den af ham omtalte Retning her i Thinget, ville beslitte sig paa en bedre Taktik end den, som vi have været Vidne til idag fra hans Side.

Den høitærede Finantsminister knyttede nogle Bemærkninger til mit forrige Foredrag, for hvilke jeg skal yde ham min ufrømtede Tak. Der gif en saa sand Humanitet gennem alle den høitærede Ministers Udtalelser, at det i mine Dine var et Mønster paa Foredrag i den Retning. Jeg vilde ønske, at jeg altid kunde efterligne den høitærede Minister i Tonen, hvori han talte. Jeg kan det ikke, det veed jeg meget godt; men jeg kan dog paastjonne denne Tone, naar jeg finder den hos Andre, og jeg paastjonner den særlig i dette Tilfælde. — Den høitærede Minister bemærkede, at hans Tanke var netop at skafe vedvarende Lovregler for en Indkomstskat, og han meente, at, hvad jeg havde tilsigtet ved mine Udtalelser før, altsaa faldt sammen med, hvad den høitærede Minister selv længe havde tilstræbt. I saa Henseende maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den